

Ratusz Miejski w Sztokholmie

Polska

Witamy w Ratuszu Miejskim! Podczas zwiedzania mogą Państwo robić zdjęcia, także z użyciem flesza. Wyjątkiem jest Sala Owalna, w której nie wolno używać lampy błyskowej. Prosimy nie oddalać się od grupy podczas zwiedzania, nie siadać na meblach ani nie dotykać eksponatów. Z uwagi na komfort wszystkich odwiedzających prosimy o wyciszenie telefonów komórkowych. Życzymy udanego zwiedzania!

Ratusz Miejski w Sztokholmie powstawał w latach 1911–1923 według projektu szwedzkiego architekta Ragnara Östberga. Jest to jeden z najważniejszych budynków w stylu narodoworomantycznym na terenie Szwecji. W swojej pracy Ragnar Östberg inspirował się także włoskimi pałacami renesansowymi, dlatego Ratusz Miejski ma dwie „piazza” — otwarty dziedziniec Borgargården oraz Salę Błękitną. Budynek wzniesiono z myślą o sztokholmskich politykach i urzędnikach, którzy pracują w nim po dziś dzień. W jego wnętrzach znajdują się również pomieszczenia służące do organizacji spotkań i uroczystości.

Przez długi czas architekt planował pokryć ceglane ściany **Sali Błękitnej** niebieskim tynkiem. Zmienił jednak zdanie, gdy zobaczył, jak pięknie prezentuje się czerwona cegła. Pomimo czerwonego koloru sala zachowała swoją pierwotną nazwę „Sali Błękitnej”, pod którą była już dobrze znana wśród sztokholmczyków. Co roku, 10 grudnia, w największej sali przyjęć Ratusza Miejskiego odbywają się bankiety noblowskie. Same Nagrody Nobla nie są jednak wręczane w tym budynku. W Sali Błękitnej znajdują się też jedne z największych w Skandynawii organów, które mają 10 000 piszczałek i 135 skal głosowych.

Sala Konferencyjna to miejsce obrad 101 radnych sztokholmskiej Rady Miejskiej. Posiedzenia są otwarte dla publiczności, która może zasiąść na jednej z galerii. Po przeciwnej stronie znajduje się miejsce dla dziennikarzy. Dający wrażenie otwartego dachu sufit przypomina sklepienie staronordyjskiego domu.

Sala Stu Sklepień znajduje się w dolnej części 106-metrowej wieży. Jej sufit składa się ze stu mniejszych sklepień. Znajduje się tu zegar przedstawiający św. Jerzego ze smokiem. W lecie mechanizm wprawiany jest w ruch, figurki pojawiają się na zewnątrz wieży, a dzwony na jej szczycie wybijają melodię. Na jednej ze ścian Sali Stu Sklepień można dojrzeć sporych rozmiarów otwór, który stanowi część systemu wentylacyjnego.

Ściany **Sali Owalnej** są pokryte gobelinami utkanymi pod koniec XVII w. we francuskim Beauvais. W celu zapewnienia ich ochrony w tej sali nie wolno robić zdjęć z użyciem flesza. W soboty odbywają się tutaj śluby cywilne.

Z **Galerii Książęcej** roztacza się widok na jezioro Melar i sztokholmskie wybrzeże. Po przeciwnej stronie pomieszczenia można podziwiać ten sam motyw namalowany pędzlem księcia Eugeniusza. Czarne kolumny są wykonane z diabazu. Obok okien wychodzących na wodę znajdują się płaskorzeźby przedstawiające mężczyzn i kobiety z mitologii nordyckiej i klasycznej.

W sali **Trzech Koron** wiszą draperie wykonane z jedwabiu i obszyte srebrną nicią. Na jednej ze ścian zawieszono powstały w ostatniej dekadzie XVIII w. obraz prezentujący widok Sztokholmu. Po przeciwnej stronie znajduje się natomiast dębowa szafa z figurami przedstawiającymi wybitne postacie ze szwedzkiej historii.

Ściany **Złotej Sali** pokryte są mozaikami według rysunków Einara Forsetha i prezentują historię Szwecji od IX w. do lat 20. XX w. Składają się one z przeszło 18 milionów fragmentów wykonanych ze szkła i złota. Na jednej z nich znajduje się królowa jeziora Melar, która stanowi uosobienie Sztokholmu. Zasiada ona na tronie wśród postaci i budynków z całego świata. W Złotej Sali odbywa się część taneczna bankietu noblowskiego.